

Братя и сестра.

А сѣнь, страшний дяволитко,
Свири съ нѣкакво дръвце,
И до него малкий Митко,
Цапа мѣнички ржѣ.

А прѣдъ тѣхъ сестра имъ Неда,
Спрѣино хванала фистанъ,
Скача, тропа и ги гледа
Съ погледъ ясенъ и засмѣнъ.

Ту се спре, засмѣй, обърне
Хубавото си лице,
Ту се спусне и прѣгърне
Свойтъ братя отъ сърце.

В. Ив. Стояновъ.

